

P.F. THOMÉSE
&
CORRIE VAN BINSBERGEN
ALBERT VAN VEENENDAAL
VU STRIJKENSEMBLE

SCHADUWKIND SUITE

Tijdens dit concert leest P.F. Thomése voor uit het boek *Schaduwkind*, dat hij schreef na de dood van zijn dochtertje. Gitariste/componiste Corrie van Binsbergen maakte in overleg met de auteur een keuze uit het boek en componeerde een muzikaal scenario voor elf strijkers, geprepareerde vleugel en gitaar, geïnspireerd op de tekst. Hierdoor ontstaat als het ware een film voor de oren. Het concert wordt door het publiek als balsem voor de ziel ervaren. Of zoals een bezoeker van de voorstelling omschreef: “Ik moest denken aan de reeks van Wim Kayzer *Van de schoonheid en de troost*. Samen met de muziek is het een kunstuiting en expressie die mensen dierbaar kan zijn, kan doen opschudden, stof tot nadenken geeft en kan troosten.”

P.F. Thomése Verteller **Corrie van Binsbergen**
gitaar **Albert van Veenendaal** prepared piano
Ephraïm Feves, **Lotti Peverelli**, **Tessel Hersbach**
1e viool **Bart Siekman**, **Maurice Boer**, **Simone Tamminga**
2e viool **Marnix Verberne**, **Bram Faber**
altviool **Rutger van Willigen**, **Martijn Veuger** cello
Kasper Stern contrabas

Luisterduur: 68 minuten

RUBINSTEIN

© 2014 Uitgeverij Rubinstein bv,
Amsterdam
www.rubinstein.nl

STICHTING BROKKEN

www.corrievanbinsbergen.com

ISBN: 9789047617433 | NUR:078

9 789047 617433

Corrie's blauwe gitaar

Toen Corrie van Binsbergen mij in het voorjaar van 2005 vroeg voor een van haar befaamde 'literaire concerten' wist ik zeker dat ze *Schaduwkind* op het oog had, mijn kleine brevier bij de dood van mijn dochttertje. Tot mijn verbazing was haar keuze echter gevallen op twee verhalen uit mijn avonturenbundel *Greatest Hits*: één verhaal met en één zonder J. Kessels, de befaamde cultheld die toen nog gewoon mijn beste vriend was. Weet je het wel zeker?, wilde ik vragen. Maar ik vond het té leuk dat ik een keer met haar en haar fantastische musici zou gaan optreden in het Bimhuis; ik ging dus niet moeilijk doen. Later begreep ik dat Corrie *Schaduwkind* niet had durven voorstellen. Ze had zich er toen nog geen raad mee geweten, zei ze achteraf.

Pas in 2012 was het zover. Ze had dat jaar voor VU-orkest, dat toen vijftig jaar bestond, een stuk in opdracht gecomponeerd en daardoor ontstond het idee om speciaal voor *Schaduwkind* uit deze studenten een strijkensemble samen te stellen. Ze was erg enthousiast over haar plan en belde me meteen.

Ik hield, durf ik nu te zeggen, aanvankelijk mijn hart vast. Strijkers en een dood kind, werd dat niet al te 4 mei-achtig? Maar ik liet dat niet merken. Corrie van Binsbergen is (gelukkig!) niet het type dat je moet vertellen wat ze moet doen. Het ontroerde me wat een grondige kennis ze bleek te hebben van de 49 losse stukjes die samen het nooit helemaal te lijmen verband van *Schaduwkind* vormen. Omzichtig zocht ze de teksten uit die ze nodig had. Beschaamd vroeg ze mijn toestemming voor haar keuze. Ze was duidelijk verlegen met alles wat ze had moeten laten vallen. Maar ik merkte dat ze van binnen overtuigd was van haar keuze. Ze was, constateerde ik tevreden, bezig met haar eigen werk, niet met het mijne. De *Schaduwkind Suite* moest haar compositie worden, ik wilde slechts de stem zijn, opklinken als onderdeel van háár muziek.

Zoals voor mij in 2003 markeerde *Schaduwkind* voor Corrie tien jaar later een breuk in haar leven. De dood van haar dierbare moeder (en grootste fan), haar vertrek uit Amsterdam, het besef kortom dat haar leven voortaan anders ging zijn. Die grenssituatie hoor ik ook terug op haar solo-cd *Self Portrait in Pale Blue*, die in dezelfde periode tot stand kwam.

Ik dacht meteen aan de blauwe gitaar van de Amerikaanse dichter Wallace Stevens.

*They said: "You have a blue guitar,
You do not play things as they are."*

Het repeteren en uitvoeren van de *Schaduwkind Suite* ervaar ik elke keer als een geschenk. Het is een schrijver niet gegeven zijn eigen tekst te lezen. Hij is er op de laatste bladzijde uit vertrokken en kan er nooit meer in terugkeren. Dankzij de muziek van Corrie van Binsbergen gaan de woorden weer door mij heen alsof ze voor het eerst bestaan. Word ik daar dan niet afgrondelijk verdrietig van? Nee, integendeel. Het geeft mij voor even terug wat ik voor eeuwig verloren heb.

Colofon Eerste druk © 2014 Uitgeverij Rubinstein bv, Amsterdam

Tekst P.F. Thomése

Muziek Corrie van Binsbergen

Live recording Marc Broer op 09-01-2014 Toneelschuur Haarlem

voor VPRO Vrije Geluiden op Radio 6

Mixage Chris Weeda bij Studio Rapenburg

Samenstelling en productie Corrie van Binsbergen

Foto cover Tessa Posthuma de Boer

Met dank aan VPRO Radio, Aad van Nieuwkerk en Fonds Podiumkunsten

Vormgeving Villa Grafica

ISBN 9789047617433 / NUR 078

Alle rechten voorbehouden

www.rubinstein.nl | www.corrievanbinsbergen.com

1 Ontbrekend woord • 2 Dit is het dus • 3 Of ligt het aan de
vertaling? • 4 Vorige levens • 5 Toekomst • 6 Zomernacht
7 De waarnemer • 8 Hooglied • 9 De aanzegging • 10 Salomonszegel
11 Stil zijn • 12 Wijken de mensen • 13 Casa nel bosco • 14 Haar
naam • 15 Paniek • 16 Als vanouds • 17 Als nieuw • 18 In een
kantoortje • 19 Nocturne • 20 Thalita koumi • 21 Vulkaan
22 Amnesie • 23 Van voor de taal • 24 Alles is bevroren
25 Witter dan papier